

^१प्रणिदिहन्-ती, देहयन्-न्ती, दिधिक्षन्-न्ती ;
 प्रणिधेक्ष्यन्-न्ती-ती, देहयिष्यन्-न्ती-ती, दिधिक्षिष्यन्-न्ती-ती ;
 प्रणिदिहानः, देहयमानः, दिधिक्षमाणः, देदिह्यमानः ;
 प्रणिधेक्ष्यमाणः, देहयिष्यमाणः, दिधिक्षिष्यमाणः, देदिहिष्यमाणः ;
^२प्रधिक्-धिग्-दिहौ-दिहः ;
 दिग्धम्-^Aदिग्धः-दिग्धवान्, देहितः, दिधिक्षितः देदिहितः-तवान् ;
 दिहः, ^३देहनः, दिधिक्षुः, देदेहः ;
 देग्धव्यम्, देहयितव्यम्, दिधिक्षितव्यम्, देदिहितव्यम् ;
 देहनीयम्, देहनीयम्, दिधिक्षणीयम्, देदिहनीयम् ;
 देह्यम्, देह्यम्, दिधिक्ष्यम्, देदिह्यम् ;
 ईषद्देहः-दुर्देहः-सुदेहः ;
 दिह्यमानः, देह्यमानः, दिधिक्ष्यमाणः, देदिह्यमानः ;
 संदेहः, देहः, दिधिक्षः, देदिहः ;
 देधुम्, देहयितुम्, दिधिक्षितुम्, देदिहितुम् ;
 दिग्धिः, देहना, दिधिक्षा, देदिहा ;
 देहनम्, देहनम्, दिधिक्षणम्, देदिहनम् ;
 दिग्ध्वा, देहयित्वा, दिधिक्षित्वा, देदिहित्वा ;
 सन्दिह्य, संदेह्य, प्रदिधिक्ष्य, प्रदेदिह्य ;
 देहम् २ } देहम् २ } दिधिक्षम् २ } देदिहम् २ ; }
 दिग्ध्वा २ } देहयित्वा २ } दिधिक्षित्वा २ } देदिहित्वा २. }

(843) “ दीक्ष मौण्ड्य-इज्या-उपनयन-नियम व्रतादेशेषु ”

(I-श्वादिः-609. सक. सेट्. आत्म.)

- 1 शतरि, शपि, ‘अदिप्रभृतिभ्यः शपः’ (2-4-72) इति शपो लुकि प्रपूर्वकस्य नेः ‘नेर्गदन्तपतपदधुमास्यतिहन्तियातिवादिद्रातिप्सातिवपतिवहतिशाम्यतिचिनो-तिदेग्धिषु च’ (8-4-17) इति णत्वे च रूपम् ।
2. क्तिपि, घत्वे, भभावे चत्वे च रूपम् ।
3. नन्वादित्वात् (3-1-134) कर्तरि ल्युः । अनादेशः ।
- A. ‘मालेयदिग्धो जनदष्टिलेयश्चक्षीमहीमां पुरमित्युपैत ॥’ धा. का. 2.44.